

Virtueel museumbezoek

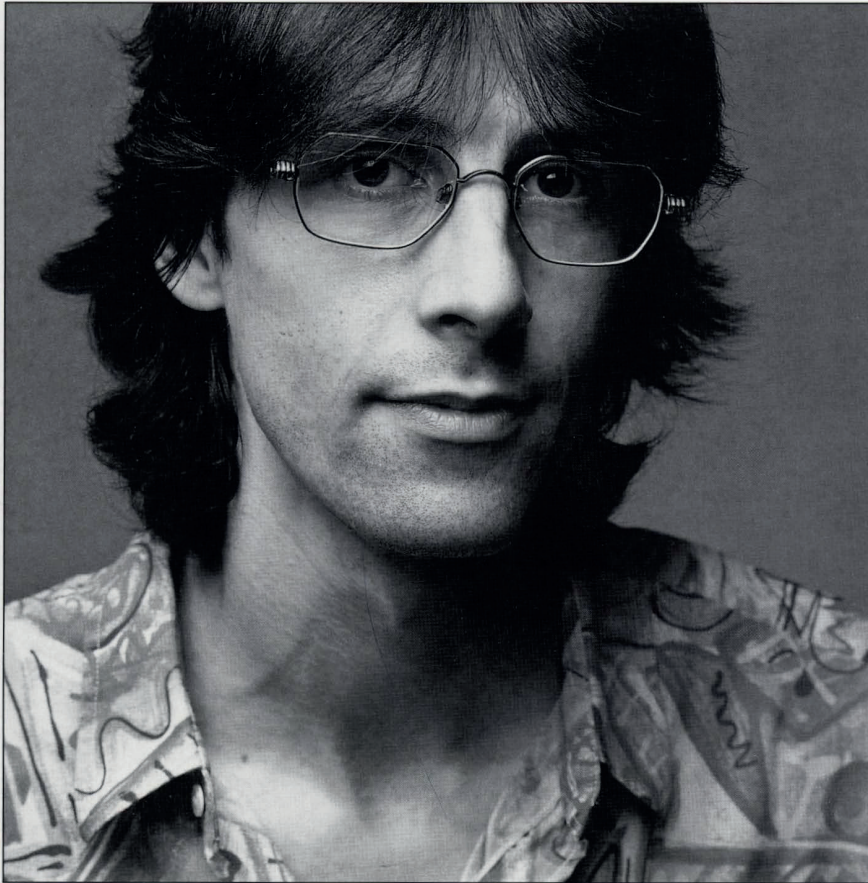

foto: Jacques Sonck

persoonlijke ervaring en de registratie ervan nooit doorbreken...

In de recente **pendels** wordt een gegoten "glasvijvertje" aan een hoge driepikkel opgehangen. Met het werk kan dus geschommeld worden, maar veeleer lijkt het de bedoeling een effect van gewichtloosheid te creëren; het wonder dat de materialiteit doet overgaan in vergeestelijking. Tegelijk wijst Koen met een veelheid van kleurige en boeiende, avontuurlijke insluitsels op de zalige gave van de zintuigen: via het oog worden ook geluiden opgeroepen en de tastzin gemotiveerd.

Het wereldse feest is een eiland, een klein fragmentje stoomis in de eeuwigheid die voor en achter ons ligt.

Naast de schematisch antropomorfe beelden en de gestolde vijvertjes, doorgaans ontstaan met gieten in zandvormen, vindt de bezoeker in zijn

atelier ook geblazen vaassculpturen. Koen vertrekt van de klassieke recipiënt, die hij een sterk persoonlijke silhouet en textuur meegeeft: gladde delen wisselen af met ruwe, zwaar gearceerde partijen. Glaskunst kan moeilijk anders dan materieel sterk aanwezig zijn. Dat is een sterkte bij Koen Vanderstukken: bij hem vind je geen wijsgerige beschouwingen bij *démarches* die in een conceptueel stadium blijven steken. Het verhaal zit helemaal in de vormgeving zelf, in de solide, open belijdenis van waar het om gaat, in de *présence* van het beeld en zijn schuchtere, warme mededeelzaamheid.

Aldus heeft hij zich op korte tijd een plaats verworven in de wel erg gespecialiseerde, maar steeds ruimer bekende internationale wereld van de glaskunst.

JAN WALGRAVE

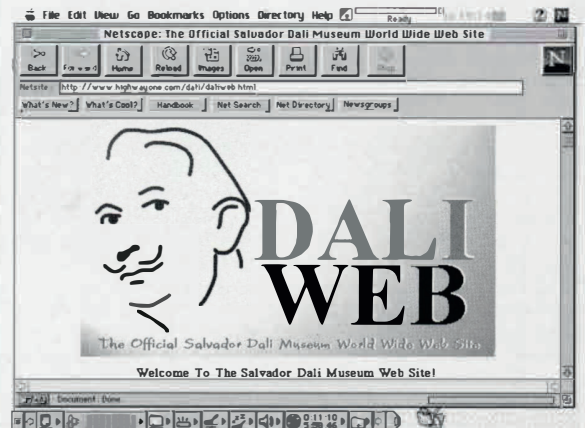
Wat kan ik met het Internet doen?

De vraag zal de afgelopen maanden meermaals eigenaars van een computer opgekomen zijn. Indien men sommige auteurs mag geloven is het Internet zowat het wondermiddel bij uitstek. Een sesam voor alle gebruik. Bij al die hype zou de lezer bijna vergeten dat het Internet niet meer is dan een vehikel om informatie te vergaren. Multimediale informatie.

Het Internet is een verzameling van geïnternetwerkte computers die dezelfde taal spreken. Bovenop dat globale netwerk draaien groepen gebruikers allerhande toepassingen. Eén ervan is het zogenaamde World Wide Web. Dit web is een verzameling van hypertextdocumenten die allerhande computerbestanden met elkaar verbinden. Geluidsfragmenten, illustraties, teksten, video... met andere woorden bij uitstek een materie voor kunstenaars. Het mag dan ook geen toeval zijn dat de meest gerenommeerde auteur over hypertext een voormalig kunststudent van de befaamde Princeton University is. George Paul Landow is professor Engels en Kunstgeschiedenis aan de Brown University. Een lezer kan dankzij een hypertext discontinu of nonsequentieel lezen. De huidige boeken of stripverhalen daarentegen blijven sequentiële kunst. De lezer volgt de pagina van boven naar beneden en moet zich strikt aan het door de auteur geëffende pad houden. Theoretici zoals Roland Barthes betreurden dit, maar konden het weinig verhelpen omdat de computertechnologie nog niet ver genoeg stond. De afgelopen jaren veranderde er echter veel. Plots kon een document op een pc plaatjes bevatten die naar andere documenten verwezen. Het papier (vaste materie) viel weg als noodzakelijke drager.

Dankzij de knooppunten en verbindingen in dergelijke hypertexten kan elke lezer ineens zelf zijn route bepalen. Mikken en klikken volstond plots om unieke literaire ervaringen op te doen en ongekende bronnen aan te boren.

Toen de hypertext-techniek ruim anderhalf jaar geleden op het Internet zijn intrede deed, zorgde dit voor een exponentiële groei van het aantal gebruikers. De eerste multimediale hypertexten die het World Wide Web vormden stelden bitter weinig voor. Ze waren lelijk en handelden bijna zonder uitzondering over informatica. In juli 1994 besloot Nicholas Pioch, een Parijse informatica-student, echter een soort digitaal museum voor digitale kunst te bouwen op het Web. Hij noemde het *Le WebLouvre*. Om de mogelijkheden van het medium aan te tonen koos hij de miniatures uit *Les très riches heures du Duc de Berry* van de gebroeders van Lippenburg. Het resultaat was oogverblindend mooi en binnen de kortste keren ontstond de mythe als zou het Louvre op het Internet staan. Pioch kreeg spijtig genoeg last met advocaten van het museum. Snel zagen enkele musea in dat een aanwezigheid op het Internet de collectie toegankelijker kon maken. Het Andy Warhol Museum ging

on-line, maar toonde alleen het interieur van het gebouw en gaf informatie over openingsuren en parkeergelegenheid.

Stilaan verschenen ook de eerste echte digitale tentoonstellingen. Al dan niet in de marge van een klassiek evenement. In de marge van het Festival van Vlaanderen zette Netpoint met het Festival een digitale tentoonstelling op rond de grootste aller polyfonisten: *Jean de Castro*. In zijn tijd populairder dan Prince en de Stones samen.

De digitale bezoeker bepaalt zelf in welke volgorde hij de reproducties van schilderijen, de achtergrondinformatie en dergelijke doormeemt.

De overzichtstentoonstelling over Paul Cézanne van het Musée d'Orsay, de Tate Gallery en het Philadelphia Museum of Art verscheen eveneens op het Internet. Bezoekers kunnen een samenvatting van de catalogus raadplegen, de persmap en de biografie lezen, een aantal kunstwerken bekijken en de cd-rom of de catalogus on-line bestellen. Uiteraard staan ook de openingsuren op het net.

Het Internet kreeg zelfs de wereldpremière van *Dali Under The Sun* in Florida. Voor het eerst in 25 jaar toont het Salvador Dali Museum zijn volledige collectie van 94 olieverfschilderijen. Het was eerst te zien op het Internet. Het Frans ministerie van cultuur opende vervolgens een eigen web-site om de Franse musea te promoten en bijna elke

Italiaanse gemeente bracht zijn museum on-line. Het Carrillo Gil Museum voor hedendaagse kunst toont zijn collectie met werk van Jose Clemente Orozco, Siqueiros, Rivera en andere Mexicaanse kunstenaars uit de twintigste eeuw. Het Centre Georges Pompidou de l'Art Moderne-Centre Beaubourg doet hetzelfde, maar geeft als toetje digitale kunst. De Venetiaanse musea met die ene Memling en het Staatliches Museum Schwerin met zijn

zeventiende-eeuwse Nederlandse schilderijen wachten eveneens op digitale passanten. Zelfs het Brussels stripmuseum wist zich via Groot-Brittannië een bescheiden plekje op het Internet te veroveren.

LODE GOUKENS

Om de volgende musea te bezoeken moet de Internet-gebruiker de volgende unieke plaatsbepalingen (url) intypen in zijn grasduiner (bijvoorbeeld Netscape Navigator).

Let op met dit Sanskriet want de minste tikfout is fataal. Vervolgens legt het programma de verbinding en kan het virtuele museumbezoek beginnen.

<http://www.netpoint.be/abd/castro/>
<http://www.cezanne.fr/>
<http://www.warhol.org/warhol/>
<http://www.comune.bologna.it/bologna/Cultura/Museicomun/Archeologico/>
<http://www.conet.com.mx/mac/>
<http://www.paris.org/Musees/Beaubourg/>
<http://www.highwayone.com/dali/>
<http://www.dea.polimi.it/nicci/welcome.htm>
<http://isotropic.com/highmuse/highhome.html>
<http://www.knossos.gr/~hmuseum/index.html>
<http://www.msu.edu.tr/services/irhm/irhm-home.html>
<http://cy-mac.welc.cam.ac.uk/art.html>
<http://www.comune.bologna.it/bologna1/Cultura/Museicomun/Morandi/>
<http://dmf.culture.fr/>
<http://www.rosprint.ru/art/museum/pushkin/>
<http://intercity.shiny.it/regione.html>
<http://hamburg.bda.de:800/bda/nat/hn/sms/welcome.html>
<http://www.nedpunt.nl/teylersmuseum>
<http://dse.aehv.nl/cultuur/musea/vanabbe/>

Film affiches

Media maatschappij Unidisc realiseerde vier reproducties van filmaffiches in het super de luxe drukprocédé diamond screen

op een stevig papier van 200 gr.
Formaat: 70 x 50 cm.

Openbaar Kunstbezit in Vlaanderen mocht als eerste in exclusiviteit deze affiches aan zijn abonnees aanbieden.

- 1 JAMES DEAN - Ten Oosten van Eden, 1955, Stadsarchief Gent.
- 2 EXPRMTL 4, Pierre Alechinsky, 1967-68, Koninklijk Filmarchief, Brussel.
- 3 CANTIQUE D'AMOUR, M. Panneels, 1933, Serge Zreik, Parijs.
- 4 DE STORM DES LEVENS, Edmond van Offel, 1920, AMVC, Antwerpen.

U kunt de affiches bestellen door overschrijving op rekeningnummer 448-0007361-87 van Openbaar Kunstbezit in Vlaanderen met vermelding van de gewenste *affichenummers*.
Vanuit Nederland: gaag op giro 135.20.

**Een affiche kost 200,-BF/ex.
(10,- NLG)**

De affiches worden in een sterke koker thuisgestuurd.

Prijzen

- 1 affiche: 200,-BF + 20,-BF verzendingskosten (10,-NLG + 3,-NLG)
- 2 affiches: 400,-BF + 40,-BF verzendingskosten (20,-NLG + 3,-NLG)
- 3 affiches: 600,-BF + 50,-BF verzendingskosten (30,-NLG + 5,-NLG)
- 4 affiches: 800,-BF + 65,-BF verzendingskosten (40,-NLG + 9,-NLG)